

Wiatr i noc (Aleksander Fredro)

- Czemu ty szumisz? – noc się wiatru pyta.

- Czemu? Bo żyję... dmę sobie, i kwita! –

Odpowiedział wiatr burzliwie –

- Ale tobie raczej się dziwię,

Zimno czy ciepło, słońce czy pogoda,

Ty wciąż milczysz, śpisz jak kłoda! –

Noc mu na to: - Jesteś w błędzie

Zupełnie w tym względzie,

Bo kto milczy, nie śpi wcale,

Ale raczej czuwa stale;

Tego, który działa w ciszy,

Głupiec nigdy nie dosłyszy.

A z twojego szumu

Ni pomocy, ni rozumu,

I jak świat światem, a wszędzie

Wiatr wiatrem tylko będzie.